

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119466771
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:6119466771.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž v spore žalobcu: D. K. P..D..G., P. P. R. M. X/A, XXX XX Q., I.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: C. Y., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. P. XXX/XX, P. A., právne zastúpenej JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47445092, o zaplatenie 4.694,54 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 19,30 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 17.12.2019 žalobu na začatie upomínacieho konania, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu 4.694,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.107,76 EUR od 18.09.2019 do zaplatenia a trovy konania.

2. Túto svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.05.2017 uzatvoril žalobca so žalovanou zmluvu o úvere č. 1789396449 (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.300,-- EUR. Žalovaná bola v súlade s Úverovou zmluvou povinná splácať úver mesačnými splátkami. Splatnosť prvej splátky bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá na 20.06.2017. Splátka bola splatná vždy 20. deň príslušného kalendárneho mesiaca. Žalovaná poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu, že žalobca upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 30.08.2018 a požiadal žalovanú o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 5.336,89 EUR, ktorý pozostával z nesplatenej istiny úveru vo výške 4.993,44 EUR, nezaplatených úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške: 334,45 EUR a nezaplatených poplatkov vo výške: 9,-- EUR. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná svoj záväzok čiastočne plnila a to dňa 17.9.2018 v sume 35,72 EUR, dňa 20.11.2018 v sume 53,58 EUR, dňa 14.12.2018 v sume 75,34 EUR, dňa 14.1.2019 v sume 53,31 EUR, dňa 13.2.2019 v sume 95,02 EUR, dňa 22.2.2019 v sume 26,78 EUR, dňa 12.3.2019 v sume 27,29 EUR, dňa 11.4.2019 v sume 86,91 EUR, dňa 9.5.2019 v sume 5,36 EUR, dňa 13.5.2019 v sume 83,55 EUR, dňa 12.6.2019 v sume 95,02 EUR, dňa 10.7.2019 v sume 39,91 EUR, dňa 13.8.2019 v sume 95,02 EUR, dňa 12.9.2019 v sume 95,02 EUR, a dňa 18.9.2019 v sume 17,85 EUR. Uvedené plnenia sa započítali prednostne na nesplatenú istinu úveru. Žalovaná suma tak predstavuje istina: 4.694,54 EUR (4.107,76 EUR/nesplatená istina znížená o sumu čiastočným plnením po predčasnej splatnosti + 334,45 EUR/

nesplatené úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti + 9,-- EUR/nesplatené poplatky + 243,33 EUR/ vyčíslené úroky z omeškania do realizovania poslednej platby žalovanej strany po vyhlásení predčasnej splatnosti). Vyčíslenie úrokov z omeškania do momentu realizovania poslednej splátky je nasledovné, a síce úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 993,44 EUR od 31.8.2018 do 16.9.2018 v sume 11,63 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 957,72 EUR od 17.9.2018 do 19.11.2018 v sume 43,46 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 904,14 EUR od 20.11.2018 do 13.12.2018 v sume 16,12 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 828,80 EUR od 14.12.2018 do 13.1.2019 v sume 20,51 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 775,49 EUR od 14.1.2019 do 12.2.2019 v sume 19,63 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 680,47 EUR od 13.2.2019 do 21.2.2019 v sume 5,77 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 653,69 EUR od 22.2.2019 do 11.3.2019 v sume 11,47 EUR , úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 626,40 EUR od 12.3.2019 do 10.4.2019 v sume 19,01 EUR , úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 539,49 EUR od 11.4.2019 do 8.5.2019 v sume 17,41 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 534,13 EUR od 9.5.2019 do 12.5.2019 v sume 2,48 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 450,58 EUR od 13.5.2019 do 11.6.2019 v sume 18,29 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 355,56 EUR od 12.6.2019 do 9.7.2019 v sume 16,71 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 315,65 EUR od 10.7.2019 do 12.8.2019 v sume 20,10 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 220,63 EUR od 13.8.2019 do 11.9.2019 v sume 17,35 EUR, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 125,61 EUR od 12.9.2019 do 17.9.2019 v sume 3,39 EUR, Žalobca si zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatenej istiny úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Predžalobná výzva bola zasielaná žalovanej na korešpondenčnú adresu.

3. Písomnou výzvou sp.zn. 4Up/1962/2019 zo dňa 13.01.2020 Okresný súd Banská Bystrica v súlade s § 8 ods. 1 ZoUK vyzval žalobcu, aby sa v súdom stanovenej lehote vyjadril, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, t.j. v časti istiny vo výške 4.694,54 Eur, v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.107,76 Eur od 19.09.2019 do zaplatenia, a v časti trov konania. V tejto súvislosti poukázal na to, že preskúmaním žaloby a jeho príloh bolo zistené, že žalobca si uplatňuje úrok z omeškania od 18.09.2019 (t.j. deň poslednej čiastočnej úhrady zo strany žalovanej) a teda v rozpore s právnymi predpismi. Žalobca má pritom voči žalovanej nárok na zaplatenie úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni poslednej čiastočnej úhrady žalovanej.

4. Žalobca písomným prísomím vyjadril súhlas s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka.

5. Okresný súd Banská Bystrica v spore vydal dňa 20.01.2020 platobný rozkaz sp.zn. 4Up/1162/2019, ktorý uvedený súd zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi istinu vo výške 4.694,54 EUR ako aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.107,76 EUR od 19.09.2019 do zaplatenia a tiež trovy konania, a voči ktorému podala žalovaná odpor, čím sa zo zákona uvedený platobný rozkaz zrušil .

6. Žalovaná v uvedenom odpore poukázala na skutočnosť, že pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 11. 05. 2017 sp. zn. 5Co/59/2017, z ktorého aj citovala. Ďalej uviedla, že všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov mohol žalobca preukázať tak, že do zmluvy uvedie výpočet RPMN, teda uvedie vzorec výpočtu RPMN s dosadenými a vysvetlenými veličinami. V súvislosti s tým poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 25.01.2018 sp. zn. 7Co/113/2017, z ktorého citovala.

7. Ďalej žalovaná v odpore namietala, že súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2017 platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2017 do 15.08. 2017 zverejnené na stránke ministerstva financií SR uvádzajú, že podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 do 6500 eur bola priemerná RPMN vo výške 12,95 % p.a. Zmluva preto obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 9,81 %, čo má v konečnom dôsledku za následok absenciu údajov o priemernej RPMN. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o úvere je jednoznačne bezúročná a bez poplatkov.

8. Napokon žalovaná v odpore tiež namietala, že žalobca v podanej žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Citujúc § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch žalovaná poukázala na to, že v čase poskytnutia úveru bola evidovaná ako dlžník u viacerých bankových a nebankových subjektov, napriek tomu jej bol zo strany žalobcu poskytnutý úver, čo preukazuje, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou.

9. Žalobca v replike k uvedenému odporu vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa RPMN poukázal na to, že v zmluve o úvere je inter alia bližšie špecifikovaná výška, počet a platobný deň jednotlivých splátok, rovnako spôsob výpočtu celkových nákladov zmluvy o úvere, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti potrebné pre výpočet RPMN požadované právnou úpravou, ktorá bola platná a účinná v čase jej uzavretia, a to dokonca nad rámec vyžadovaný zákonom. V tejto súvislosti poukázal aj na záväzný rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. v. Klára Bíróová, C-42/15, z ktorého citoval bod 45 jeho odôvodnenia, resp. prvý výrok jeho výrokovej časti za prvou odrážkou a bod 50 jeho odôvodnenia resp. druhý výrok jeho výrokovej časti, a aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 5.9.2019 vo veci TE proti Pohotovosť, s. r. o., C-331/18, z ktorého citoval bod 51 jeho odôvodnenia, resp. prvý výrok jeho výrokovej časti.

10. K námietkam týkajúcim sa priemernej RPMN žalobca v uvedenej replike citujúc § 11 ods. 1 písm. b) a § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.5.2017 a uvádzajúc, že tvrdenie žalovanej (ohľadne uvedeného parametru zmluvy) je zmätočné a nepreukázané, keďže domnelý údaj žalovanej o RPMN vo výške 12,95 % v tabuľke za 1. štvrtrok 2017 (a ani v tabuľke za 2. štvrtrok 2017) žalobca na stránke MF SR nedohľadal, uviedol, že MF SR striktné rozlišuje súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi a súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk. V tejto súvislosti sa na žalobcu (ako banku) nevzťahujú súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, z ktorých zrejme nesprávne vychádzala žalovaná. V zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z. je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj údaj o priemernej RPMN pri novoposkytovaných úveroch za príslušný kalendárny štvrtrok. Tieto údaje v súlade s § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zverejňuje Ministerstvo financií SR. Podľa ministerstvom zverejnených údajov predstavovala priemerná RPMN pri novoposkytovaných úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za prvý kalendárny štvrtrok 2017 presne 9,81 % p.a. Žalobca preto naďalej trvá na tom, že RPMN a rovnako aj priemerná RPMN je v zmluve o úvere uvedená v správnej výške.

11. Žalobca v uvedenej replike sa vyjadril aj k námietke skúmanej bonity žalovanej pred uzatvorením úverovej zmluvy, vo vzťahu ku ktorej poukázal na to, že pri tomto skúmaní bol zistený príjem žalovanej (ako žiadateľky) overený dopytom do Sociálnej poisťovne, pričom banka sa dopytovala na 110% jej deklarovaného príjmu. Podľa vtedy nastavených pravidiel bol príjem potvrdený a banka žiadateľke akceptovala deklarovaný príjem vo výške XXX,- V. Ďalej výdavky žalovanej boli overené dopytom do úverového registra, kedy podľa dát z V. B. nemala žiadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy. Žalovaná si uvádzala rodinný stav slobodná a žiadne vyživované deti. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 5 300,- EUR na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 95,02 EUR + mesačné poistenie za poistenie úveru vo výške 6,36 EUR. Za daných okolností žalobca riadne posúdil bonitu žalovanej a jej reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovení § 7 a 16 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

12. Napokon žalobca v uvedenej replike ešte poukázal na nekritickú favorizáciu spotrebiteľa, ako aj tendenčný postoj súdneho orgánu v prospech spotrebiteľa, prejavom ktorého je zámerná snaha deštruovať zmluvné a zákonné práva veriteľa, čo evidentne porušuje základný princíp rovnosti strán, ako aj princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva. V tejto súvislosti poukázal na odlišné stanovisko podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky a bývalého predsedu občianskoprávneho kolégia NS SR JUDr. Milana L'alíka v náleze zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I. ÚS 547/2012- ods. 4, z ktorého citoval, ako aj odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Rudolfa Tkáčika v uznesení zo dňa 20.9.2017 sp. zn. III. ÚS 572/2017 - ods. 8, z ktorého taktiež citoval. Žalobca tiež

zdôraznil, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred ľahkomyseľnosťou a nezodpovednosťou (V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS ČR zo dňa 29.6.2010 sp. zn. 23Cdo/1201/2009 (uvedený v : ŠVESTKA, J. - SPÁČIL, J. - ŠKÁROVÁ, M. - HULMÁK, M. a kol.: Občiansky zákonník I. Komentár. C.H.BECK, Praha 2008, str. 408), a tiež na závery nálezu pléna Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018 PL. ÚS 11/2016-60- ods. 46, z ktorých citoval.

13. Prípisom sp.zn. 4Up/1962/2019 zo dňa 08.04.2020 Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú vec na tunajší súd.

14. Žalovaná k vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu (replike) podala dupliku zo dňa 19.06.2020, v ktorej vo vzťahu k priemernej RPMN poukázala na Dôvodovú správu k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, z ktorej aj citoval, a v nadväznosti na to ďalej viedla, že z tejto dôvodovej správy vyplýva, že zákonodarca zdôrazňuje že údaj o priemernej RPMN má vychádzať zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, teda nie iba zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk. Zo žiadnej novely zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, dôvodovej správy k takejto novele ani všeobecného právneho predpisu vydaného Ministerstvom financií SR nevyplýva, že by sa údaj o priemernej RPMN mal posudzovať podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk. Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2017 zverejnené na stránke ministerstva financií SR uvádzajú, že podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 do 6500 Eur vrátane bola priemerná RPMN vo výške 12,95 Eur. Priemerná RPMN zo zmluvnou splatnosťou nad 5 do 10 rokov vrátane pre ostatné spotrebiteľské úvery vo výške 9,81 % p.a., ktorá je v zmluve uvedená je nesprávna, nakoľko tento údaj o priemernej RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2017 sa využíva pri určení najvyššej prípustnej odplaty ako dvojnásobok priemernej RPMN. Uvedené zákonodarca zdôraznil v dôvodovej správe k Nariadenie vlády č. 141/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, z ktorej žalovaná aj citovala. Ďalej žalovaná uviedla, že v prípade nesprávne uvedenej priemernej RPMN, sa na zmluvu hľadí akoby údaj o priemernej RPMN vôbec neobsahovala, a teda ide o okolnosť ktorá spôsobuje, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 23.06.2020 v reakcii na súdom vyslovený predbežný právny názor na pojednávaní konanom dňa 13.07.2020 citujúc § 11 ods. 1 písm. b) a § 9 ods. 2 písm. z./ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.5.2017 uviedol, že tvrdenie žalovanej, s ktorým sa nekriticky stotožnil súd, že údaj o priemernej RPMN má vychádzať zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi je mylné. Z výslovného znenia dôvodovej správy (citovanej žalovanou) vyplýva jednoznačný zámer zákonodarcu vychádzať pri určení priemernej hodnoty RPMN z údajov zverejnených pre banky a pobočky zahraničných bánk. Pokiaľ by zákonodarca uvažoval pri konštrukcii tejto právnej normy o veriteľoch, uviedol by to. Zo žiadneho ustanovenia zákona takýto záver nevyplýva. Obrana žalovanej je tak zjavne špekulatívna. Opätovne akcentoval, že podľa Ministerstvom financií zverejnených údajov (predložených v konaní) predstavovala priemerná RPMN pri novoposkytovaných úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za prvý kalendárny štvrtrok 2017 presne 9,81 % p.a., tak ako to v zmluve o úvere správne uviedol žalobca.

16. Ďalej citujúc § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca v uvedenom vyjadrení uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním pohľadávky dňa 21.4.2018 nezaplacením splátky pripadajúcej na 20.4.2018. Žalovaná bola zároveň v omeškaní so zaplacením splátok pripadajúcich na 20.5.2018, 20.6.2018, 20.7.2018 a 20.8.2018, pričom omeškanie žalovanej trvalo aj v čase zosplatenia úveru. Listom zo dňa 3.8.2018 žalobca upozornil žalovanú na možnosť zosplatenia úveru, keď výslovne uviedol, že: „V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať od Vás resp. spoludlžníkov úhradu celej úverovej pohľadávky“. Uvedený list zaslal žalobca riadne na poštovú prepravu dňa 6.8.2018 na adresu, ktorá je uvedená v zmluve o úvere a na ktorú bol doručovaný platobný rozkaz (poštový podací hárok, tretia zdola). Rovnako žalobca postupoval pri zasielaní zosplatenia úveru zo dňa 30.8.2018 (poštový podací

hárok zo dňa 31.8.2018, druhá strana, posledný riadok). Žalobca riadne dodržal zákonom vyžadovaný postup pri zosplatnení úveru.

17. Rozsudkom sp.zn. 16Csp/54/2020-206 zo 17.08.2020 tunajší súd ako súd prvej inštancie zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 894,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 861,57 eur od 19.09.2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 19,30%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III v spojení s opravným uznesením sp.zn. 16csp/54/2020-206 zo dňa 17.08.2020).

18. Proti vyššie uvedenému rozsudku tunajšieho súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, na základe čoho Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd Uznesením sp.zn. 5CoCsp/82/2020-263 zo dňa 20.12.2021 odmietol odvolanie žalobcu proti výroku I a zrušil uvedený rozsudok vo výroku II a výroku III a vec vrátil v rozsahu zrušenia tunajšiemu súdu ako súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

19. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia odvolacieho súdu vo vzťahu k zrušovaným výrokom napadnutého rozsudku vyplynulo, že podľa názoru odvolacieho súdu tunajší súd správne právne posúdil vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a rovnako aj to, že zmluva o úvere má spotrebiteľský charakter, a rovnako tak bol aj správny postup súdu prvej inštancie, ak ex offio (z úradnej moci) pristúpil k skúmaniu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere. Súd však nesprávne právne posúdil prejednávajúcu vec podľa § 9 ods.2 písm. k) zák. č.129/2010 Z.z. v platnom a účinnom znení v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, z ktorého nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve o úvere konkrétny matematický výpočet RPMN, pričom zákon ani nevyžaduje, aby boli predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označené ako predpoklady pre výpočet RPMN. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo 24.2.2021. Zároveň odvolací súd vytkol súdu prvého stupňa, že z jeho rozhodnutia nie je ani zrejmé, ktorý z predpokladov na výpočet RPMN by mal v zmluve o úvere absentovať. Na základe uvedeného preto odvolací súd konštatoval, že po vrátení veci súd prvej inštancie opätovne preskúma náležitosti zmluvy o úvere v zmysle jeho obligatórnych náležitostí podľa zák. č.129/2010 Z.z. v platnom a účinnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere a ak dospeje k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované uvedeným zákonom, tieto konkretizuje a priradí pod príslušný právny predpis. Zároveň nanovo posúdi predčasné zosplatnenie úveru žalobcom, kedy predovšetkým bude úlohou súdu prvej inštancie vyporiadať sa s tvrdením žalobcu o tom, že v priebehu konania doložil súdu elektronický podací hárok o odoslaní zosplatnenia úveru žalovanej, ktorý je uvedený ako príloha 5 podanej žaloby (č. I. 4) a vo svojich podaniach na neho žalobca odkazuje, avšak obsahom súdneho spisu predloženom odvolaciemu súdu nie je. Následne skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne vyhodnotí a svoje závery odôvodní v zhode so zásadami vyplývajúcimi z § 220 ods.2 CSP tak, aby rozhodnutie súdu a jeho právne zdôvodnenie bolo zrozumiteľné, presvedčivé a vyčerpávajúce celý predmet sporu.

20. Písomným podaním doručeným súdu dňa 11.02.2022, žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu podal návrh na zmenu strany sporu - žalobcu. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2020, ktorá bola dňa 01.10.2020 uzatvorená medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou D. K. P.D..G., P. P. R. M. X/A, XXX XX Q., I.: XX XXX XXX (ďalej len „D. K. P.D..G.“) ako postupníkom, bola pohľadávka žalobcu voči žalovanej, zaplatenie ktorej je predmetom tohto sporového konania postúpená spoločnosti D. K. P.D..G... Spoločnosť D. K. P.D..G.. vyjadrila súhlas so vstupom do tohto konania. Následne dňa 25.02.2022 žalobca predložil súdu oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26.01.2022 adresované žalovanej spolu s podacím hárkom č. EPH266625342 a výstupom z aplikácie Slovenskej pošty, podľa ktorého listinná zásielka adresovaná žalovanej a označená podacím č. RF499737951SK bola doručená dňa 28.01.2022 o 14,24 hod..

21. Uznesením sp. zn. 16Csp/54/2020-308 zo dňa 23.03.2021, súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca XXX.Q. (pôvodné obchodné meno: U. Q., J..P. - poznámka súdu) , J..P., R. M. X, Q., I.: XX XXX XXX a na jeho miesto vstúpil D. K. P.D..G., P. P. R. M. X/A, XXX XX Q., I.: XX XXX XXX, t.j. terajší žalobca. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2022.

22. Na základe výzvy súdu obsiahnutej v uznesení sp.zn. 16Csp/54/2020-271 zo dňa 27.01.2022, ktorým súd vyzval pôvodného žalobcu cestou jeho právneho zástupcu na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdených v žalobe, a síce o vyjadrenie sa k skutočnosti, kedy a akým spôsobom predchodca žalobcu doručil žalovanej písomnosti, a to písomnosť „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 03.08.2018, a písomnosť „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 30.08.2018, pôvodný žalobca prípisom zo dňa 09.02.2022 uviedol, že žalovanej štandardným spôsobom zasielal na adresu uvedenú v zmluve o úvere listiny, týkajúce sa predčasného zosplatnenia úveru, a to Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 3.8.2018 (zaslané poštou dňa 6.8.2018) a Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 30.08.2018 (zaslané poštou dňa 31.8.2018), pričom požadované listinné dôkazné prostriedky, vrátane elektronických podacích hárkov, predložil už do upomínacieho konania. Doručenie identifikovaných dokumentov žalovaná nikdy (procesne účinne) nerozporovala, v dôsledku čoho nemôže ísť o spornú skutočnosť, ktorú je potrebné osobitne preukazovať v spore. Tiež poukázal na to, že súd v tomto smere ani v spotrebiteľskom spore nemôže suplovať povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť strany (spotrebiteľa). Zároveň uviedol prípadnú dodatočnú špekulatívnu námietku zo strany žalovanej bola medzičasom jednoznačne vyriešená dovolacím súdom v R 4/2021 (právna veta): „Ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa.“.

23. Na základe následnej výzvy súdu obsiahnutej v uznesení sp.zn. 16Csp/54/2020-311 zo dňa 04.04.2022, ktorým súd vyzval už terajšieho žalobcu cestou jeho právneho zástupcu na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdených v žalobe, a síce o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si právny predchodca žalobcu splnil povinnosti vymedzené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky vedenej voči žalovanej z uvedeného úverového vzťahu z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu a zdokladoval toto svoje tvrdenie, a o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si právny predchodca žalobcu splnil povinnosti vymedzené v ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky vedenej voči žalovanej z uvedeného úverového vzťahu z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, a zdokladoval toto svoje tvrdenie, žalobca cestou svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 19.04.2022 citujúc § 92 ods. 8 Zákona o bankách uviedol, že zákonnými podmienkami postúpenia pohľadávky v súlade s citovaným ustanovením sú: a) písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, a b) nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Zákon nevyžaduje dve rozličné písomné výzvy veriteľa a ani právny poriadok Slovenskej republiky v žiadnom ustanovení nevyžaduje, aby bol dlžník explicitne listom veriteľa oboznamovaný s právom na postúpenie pohľadávky. Toto právo vyplýva priamo zo Zákona o bankách a oboznamovanie klienta s ním nie je povinnosťou veriteľa. Na podporu týchto svojich tvrdení v uvedenom podaní poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/45/2020 zo dňa 24.02.2021, z ktorých aj citoval. Ďalej v uvedenom vyjadrení poukázal aj na súdu zaslané Upozornenie - Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 03.08.2018 spolu s dokladom o doručovaní z ktorých je zrejmé, že dlžník bol v omeškaní so splnením časti svojho dlhu viac ako 90 dní, a teda boli naplnené predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o samotný doklad o doručovaní z dôvodu právnej istoty poukázal na znenie Obchodných podmienok (bod 5.5) - konajúci súd uvedené aplikoval aj v odôvodnení rozsudku zo dňa 17.08.2020 (bod 123) a taktiež na rozhodnutie českého Najvyššieho súdu 26Cdo/864/2004 a uznesenie KS v Košiciach sp. zn. 11Co/216/2018 zo dňa 09.10.2018. Rovnako tak poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 2CoCsp/99/2020 zo dňa 01.02.2021, z ktorého aj citoval.

24. Súd vychádzajúc jednak z dôkazov, ktoré vykonal pôvodne už pri svojom pôvodnom rozhodnutí, a ktoré opätovne zopakoval, ako aj vychádzajúc z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v danom sporovom konaní, ako aj doplňujúcich písomných vyjadrení a listinných dôkazov pôvodného žalobcu, ako aj súčasného žalobcu, teda opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to predovšetkým so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1789396449 zo dňa 16.05.2017, s formulárom „Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka“ podpísaným žalovanou dňa 16.05.2017, s Aktuálnym stavom úveru číslo úverovej zmluvy: 1789396449 so stavom ku dňu 31.11.2019, so Sadzobníkom poplatkov žalobcu pre fyzické osoby - predávané produkty platným od 01.03.2019 a účinným od 01.05.2019, so Všeobecnými obchodnými

podmienkami žalobcu účinnými od 28.01.2019, s Obchodnými podmienkami žalobcu pre spotrebiteľské úvery účinnými od 01.10.2016, s Prípisom zo dňa 03.08.2018 označeným ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ a podacím hárkom č. EPH134737027 zo dňa 06.08.2018 k nemu, s Prípisom zo dňa 30.08.2018 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ a podacím hárkom č. EPH136932457 zo dňa 31.08.2018 k nemu, s prípisom zo dňa 28.11.2019 označeným ako „Predžalobná výzva na plnenie“, a podacím hárkom k nemu, s prípsmi predloženými žalobcom a to „Dáta dopytu SP2“ a Dáta dopytu SRBI“, s tabuľkami predloženými žalobcom a to „Súhrne informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov za 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017 a za 2. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 30.06.2017, s tabuľkou predloženou žalovanou a to „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 eur do 6500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017“, s výpisom z účtu SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX za obdobie 01.12.2019 do 07.07.2019, s obsahom spisu z upomínacieho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 4Up/1162/2019, so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2021 zo dňa 01.10.2021a jej prílohou, s Prípisom zo dňa 26.01.2022 označeným ako „Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky“ a podacím hárkom č. EPH266625342 zo dňa 26.01.2022 k nemu, s výstupom z aplikácie Slovenskej pošty „Sledovanie zásielky“, ako aj oboznámiac sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 a § 295 Civilného sporového poriadku, a síce s výstupom z Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR (<<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>), s výstupom z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 eur do 6500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenej inštitúcie pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, so Zoznamom registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeným Národnou bankou Slovenska, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

25. Dňa 16.05.2017 bola medzi právnym predchodcom súčasného žalobcu ako bankou a žalovanou ako klientom/dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1789396449. Na základe tejto zmluvy bol žalovanej poskytnutý účelový úver na refinancovanie vo výške 5.300,- Eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 95,02 EUR, pričom posledná splátka mala byť vo výške 93,87 EUR a s ďalším mesačným nákladom spojeným s poistením schopnosti splácať úver vo výške 6,36 EUR mesačne, so splatnosťou 20. deň v kalendárnom mesiaci. pričom splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 20.06.2017 a termín konečnej splatnosti bo dojednaný na deň 20.05.2025. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 18,40 % , fixná úroková sadzba 14,90 % p.a., odplata za poskytnutie úveru 16,34 % , najvyššia prípustná výška hodnoty odplaty 19,62 % , priemerná RPMN na trhu 9,81 % a celková čiastka , ktorú má žalovaná zaplatiť v sume 9.731,33 Eur. Je uvedené poistenie a to základný súbor poistenia. Ďalej je v zmluve uvedený zákonný úrok z omeškania v čase uzavretia zmluvy vo výške 5% p.a., a tiež že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Doba trvania je podľa uvedenej zmluvy vymedzená tak, že táto zmluva je uzatvorená na dobu určitú do splatenia všetkých záväzkov žalovanej ako dlžníka vyplývajúcich z tejto zmluvy.

26. V bode 2.2 predmetného článku uvedenej zmluvy sa pri „Predpokladoch výpočtu RPMN“ uvádza, že RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že Dlžníkovi bude poskytnutý Úver v schválenej výške jednorázovo v deň uzavretia zmluvy . Zmluva ostatne platná dohodnutý čas a Dlžník a Banka budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve. Na účely výpočtu RPMN sa použili

celkové náklady dlžníka spojené so zmluvou s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve.

27. Z bodu 2.3 článku 2 uvedenej zmluvy vyplynulo, že úver bol žalovanej poskytnutý na splatenie predchádzajúceho záväzku žalovanej, a to osobného úveru z inštitúcie - W. K. P. so zostatkom 792,14 EUR, s tým, že zvyšná časť úveru je čerpaná na účet žalovanej uvedený v bode 2.2. tejto zmluvy.

28. V bode 2.4 uvedenej zmluvy je uvedený podrobný rozpis splátok na uvedený úverový vzťah s uvedením termínu splatnosti tej-ktorej splátky, jej započítaním na úroky, istinu, poplatky a poistenie, ako aj s príslušným zostatkom po uhradení tej-ktorej splátky.

29. Z bodu 3.1 článku 3 uvedenej zmluvy vyplynulo, že s uvedeným úverom súvisia poplatky a sice poplatok za poskytnutie úveru pri čerpaní na účet v banke (t.j. u žalobcu) - bezodplatne, poplatok za poskytnutie úveru pri čerpaní v inej banke- bezodplatne, poplatok za splátku úveru v hotovosti - bezodplatne, poplatok za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti - bezodplatne, poplatok za zmenu zmluvných podmienok 40,--EUR a poplatok za vystavenie potvrdenia o zostatku úveru 20,-EUR.

30. Podľa článku 6 bod 6.3 uvedenej zmluvy právne vzťahy neupravené uvedenou zmluvou sa riadia Obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery (v uvedenom bode uvedeného článku uvádzané pod skratkou OP, ktorej význam je uvedený v článku 4 bod 4.3 uvedenej zmluvy- poznámka súdu) a právnym poriadkom Slovenskej republiky.

31. Podľa Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR (<<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>) pri zadaní parametrov Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 16.05.2017, a sice "dátum pôžičky" : 16.05.2017, "výška pôžičky" : 5.300,-- EUR, "Periodicita splátok" : mesačne, "Počet splátok" : 95 (t.j. bez poslednej 96.splátky, ktorá je znížená), "Splatenie splátky" : na konci obdobia, ""Výšky splátok" 95,02 EUR(t.j. bez poistenia úveru) a "Dodatočnom náklade 1" 93,87 EUR (t.j. hodnote poslednej 96. splátky bez poistenia), vychádza hodnota RPMN vo výške 16,26 % p.a., pričom v predmetnej zmluve je údaj RPMN uvádzaný hodnotou 18,40 % p.a., pri splatnosti mesačných splátok stanovenej na 20. deň toho-ktorého mesiaca.

32. Podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu hodnota RPMN pri zadaní parametrov predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, a sice „dátum pôžičky“: 16.05.2017, „výška pôžičky“ : 5.300,-- EUR, „Periodicita splátok“ : mesačne, „Počet splátok“ : 95(t.j. bez poslednej 96.splátky, ktorá je znížená) , „Deň splátky“ : 20-tý deň, „Dátum prvej splátky“ : 20.06.2017 pri zohľadnení splátky 101,38 EUR (t.j. hodnota mesačnej splátka spolu s postením) a "Dodatočnom náklade " 100,23 EUR splatnom dňa 20.05.2025 (t.j. hodnote poslednej 96. splátky s poistením), predstavuje hodnotu 18,31 % s celkovou čiastkou určenou na splatenie tohto úveru v sume 9731,33 EUR. Údaj o RPMN uvedený vo vyššie uvedenej zmluve teda nie je uvedený v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa a rovnako tak údaj o celkovej čiastke určenej na splatenie tohto úveru uvedený v predmetnej zmluve a to aj pri zarátaní dojednaného poistenia tohto úveru.

33. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 eur do 6500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017 bola 12,95 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 28.04.2017. Uvedená hodnota nezodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449 zo dňa 16.05.2017, ktorá je uvedená hodnotou 9,81 %.

34. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017 bola 9,81 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 28.04.2017.

35. Najvyššia prípustná výška odplaty tak podľa § 1a v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak ku dňu 16.05.2017, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449 predstavovala hodnotu 19,62 % p.a. (t.j. 2 x 9,81 % p.a.), pričom hodnota odplaty uvedená v predmetnej zmluve bola stanovená hodnotou 16,34 % p.a., hodnota RPMN hodnotou 18,40 % p.a. a hodnota fixnej úrokovej sadzby hodnotou 14,90 % p.a., a ani hodnota RPMN určená podľa kalkulačky na výpočet RPMN hodnotou 18,31 % p.a. neprekračovali uvedený údaj.

36. Podľa výpisu z Aktuálneho stavu číslo úverovej zmluvy : 1789396449 so stavom ku dňu 31.11.2019, žalovaná čerpala úver v plnej výške 5.300,-- Eur, čo v sporovom konaní nebolo spochybnené.

37. Z uvedeného výpisu z Aktuálneho stavu vyplynulo, že žalovaná na uvedený úver k uvedenému dňu 31.11.2019 zaplatila sumu vo výške 1.954,10 Eur, pričom túto uhradenú sumu po dátume 30.08.2018 (t.j. dátume ku ktorému žalobca podľa svojich tvrdení mal zrealizovať predčasnú splatnosť predmetného úveru) tvorili tieto čiastočné ňou vykonané úhrady, a síce dňa 17.9.2018 v sume 35,72 EUR dňa 20.11.2018 v sume 53,58 EUR, dňa 14.12.2018 v sume 75,34 EUR, dňa 14.1.2019 v sume 53,31 EUR, dňa 13.2.2019 v sume 95,02 EUR, dňa 22.2.2019 v sume 26,78 EUR, dňa 12.3.2019 v sume 27,29 EUR, dňa 11.4.2019 v sume 86,91 EUR, dňa 9.5.2019 v sume 5,36 EUR, dňa 13.5.2019 v sume 83,55 EUR, dňa 12.6.2019 v sume 95,02 EUR, dňa 10.7.2019 v sume 39,91 EUR, dňa 13.8.2019 v sume 95,02 EUR, dňa 12.9.2019 v sume 95,02 EUR, a dňa 18.9.2019 v sume 17,85 EUR.

38. Zároveň z uvedeného výpisu z Aktuálneho stavu tiež vyplynulo, že žalovaná bola v omeškaní s úhradami splátok splatných za mesiace apríl až júl 2018, pričom následne od mesiaca august 2018 ňou realizované úhrady nepokrývali plnú výšku mesačných splátok za ten-ktorý mesiac, v ktorom realizovala príslušné platby.

39. Podľa článku 4 bod 4.6 predmetnej zmluvy v prípade riadneho nesplácania úveru je žalobca ako banka okrem iného podľa písm. i/ oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania žalovanej ako dlžníka so splatením splátok je žalobca ako banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je žalovaná ako dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a žalobca ako banka upozornila žalovanú ako dlžníka na uplatnenie tohto svojho práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

40. Prípisom zo dňa 03.08.2018 označeným ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“, bola žalovaná upozornená na to, že k 03.08.2018 bola pohľadávka žalobcu (banky) z predmetnej Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 426,16 EUR, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 380,08 EUR, poplatkov vo výške 27,-- EUR a poistného vo výške 19,08 EUR. Zároveň týmto prípisom bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie vyššie uvedenej sumy na príslušný úverový účet a to v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia uvedenej výzvy. Tiež bola upozornená na to, že pokiaľ k uvedenej úhrade nedôjde, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť predmetný úver za predčasne splatný. Výzva žalovanej mala byť podľa podacieho hárka č. EPH134737027 doručovaná dňa 06.08.2018 ako poštová zásielka č. RE127031715SK. Žalobca nepreukázal, kedy bola žalovanej aj doručená, a to prípadne aj v súlade so zaužívanou súdnou praxou o doručovaní poštových zásielok.

41. Podľa článku V „Komunikácia s bankou“ bod 5.5 Obchodných podmienok žalobcu pre spotrebiteľské úvery účinných od 01.10.2016, ak je korešpondencia zaslaná poštou, považuje sa za doručeníu 5. deň po jej odoslaní v rámci Slovenskej republiky a 10. deň v prípade zasielania korešpondencie do zahraničia, ak nie je preukázaný iný dátum doručenia. Ak sa korešpondencia vráti späť do Banky z dôvodu jej neprevzatia, za deň doručenia sa považuje deň jej vrátenia do Banky. Ak dôjde k odmietnutiu prevzatia korešpondencie, za deň doručenia sa považuje deň odmietnutia jej prevzatia.

42. Prípisom zo dňa 30.08.2018 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, mala byť žalovanej oznámená predčasná splatnosť úveru k 30.08.2018 z dôvodu porušenia zmluvných podmienok. Zároveň mala byť žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy vo výške 5.336,89 Eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva žalovanej mala byť podľa podacieho hárka č. EPH136932457 doručovaná dňa 31.08.2018 ako poštová zásielka č. UC232417080SK. Žalobca nepreukázal, kedy bola žalovanej aj doručená, a to prípadne aj v súlade so zaužívanou súdnou praxou o doručovaní poštových zásielok.

43. Listom zo dňa 28.11.2019 označeným ako „Predžalobná výzva na plnenie“, žalobca cestou svojho právneho zástupcu opätovne vyzval žalovanú na úhradu jej dlhu a to bezodkladne v celkovej výške 5.336,89 EUR. Výzva žalovanej mala byť podľa podacieho hárka pod podacím číslom RE900299268 doručovaná dňa 03.12.2019. Žalobca nepreukázal, kedy bola žalovanej aj doručená, a to prípadne aj v súlade so zaužívanou súdnou praxou o doručovaní poštových zásielok.

44. Podľa výpisu z účtu žalovanej P. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX za obdobie 01.12.2019 do 07.07.2019 žalovaná na predmetný úverový vzťah dňa 13.12.2019 vykonala úhradu sumy 14,29 EUR a dňa 21.04.2020 sumy 22,48 EUR. Na pojednávaní konanom dňa 13.07.2020 žalobca cestou svojho právneho zástupcu potvrdil prijatie uvedených platieb od žalovanej, ako aj to že v uvedené dni tieto platby boli pripísané na účet žalobcu.

45. Z obsahu spisu z upomínacieho konania vedeného na Okresnom súde Banská bystrica pod sp.zn. 4Up/1162/2019 vyplynulo, že predmetom sporového konania na tunajšom súde je len spor o zaplatenie sumy 4.694,54 EUR a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.107,76 EUR od 19.09.2019 do zaplatenia, ako aj trov konania.

46. Podľa Zoznamu registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeného Národnou bankou Slovenska v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449 zo dňa 16.05.2017 boli v prevádzke Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Nebankový register klientskych informácií "NRKI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, a do ktorého poskytuje údaje aj žalobca, Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015. Register EURI (Európsky register informácií) začal vykonávať činnosť až od 10.7.2017, teda až po uzavretí uvedenej zmluvy.

47. Podľa prípisu "Dáta dopytu SRBI" žalobca pri posudzovaní bonity žalovanej okrem iného vychádzal aj zo Spoločného registra bankových informácií "SRBI".

48. Dňa 01.10.2021 uzavreli pôvodný žalobca ako postupca a súčasný žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2021, podľa prílohy ktorej predmetom postúpenia bola aj pohľadávka zo zmluvy č. 14789396449, ktorú pôvodný žalobca evidoval voči žalovanej z predmetného úverového vzťahu a to v celkovej výške 6.940,13 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 4.993,44 EUR, úrokov vo výške 1.946,69 EUR a poplatkov vo výške 0,--EUR.

49. Prípisom zo dňa 26.01.2022 označeným ako „Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky“ pôvodný žalobca žalovanej oznámil, že na základe vyššie uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2021 bola jeho pohľadávka voči osobe žalovanej vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 1789396449 zo dňa 16.05.2017 postúpená s účinnosťou 21.02.2022 so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na súčasného žalobcu. Uvedený prípis bol podľa podacieho hárka č. EPH266625342 doručovaný žalovanej dňa 26.01.2022 ako poštová zásielka č. RF499737951SK, pričom podľa aplikácie Slovenskej pošty „Sledovanie zásielky“ bol žalovanej doručený dňa 28.01.2022.

50. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

51. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

52. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

53. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

54. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365, 369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

55. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

56. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

57. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

58. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

59. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

60. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

61. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

62. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

63. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

64. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

65. Podľa § 7 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky(17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

66. Podľa § 20 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, Veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

- a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo
- b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

67. Podľa § 7 ods.16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

68. Podľa § 7 ods.17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

69. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

70. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

71. Podľa § 21 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

72. Podľa § 21 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

73. Podľa článku 10 ods. 2 SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza

g./ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;

74. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

75. Podľa § 9 ods.10 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka alebo osobitného zákona. 18a).

76. Podľa § 9 ods.11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

77. Podľa § 9 ods.12 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

78. Podľa § 9 ods.14 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty podľa osobitných predpisov.18aa) Každé plnenie vyberané veriteľom alebo treťou osobou v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný bezodkladne evidovať podľa osobitného predpisu;18ab) na tento účel sa veriteľ nemôže dovolávať skutočnosti, že plnenie prijala tretia osoba.

79. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného

spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

80. Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

81. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

82. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,1) na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov1) na platobné transakcie1) a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie1) sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

83. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

84. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

85. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

86. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

87. Podľa §10c ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

88. Podľa §10c ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

89. Podľa §1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

90. Podľa §1 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

91. Podľa §1 ods.2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

92. Podľa §1 ods.3 písm.b.) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

- 1.opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelením sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
- 2.jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelením sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
- 3.opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelením sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100.

93. Podľa §1 ods.4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

94. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

95. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

96. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

97. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

98. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

99. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

100. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

101. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

102. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu. 33b).

103. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu platnosti a účinnosti ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

104. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení ku dňu platnosti a účinnosti ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa)} spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

105. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu,^{21a)} upravujúcich konkurzné konanie,²²⁾ alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

106. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu vyhotovenia „Oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky“ zo dňa 26.01.2022, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

107. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

108. Tunajší súd už vo svojom pôvodnom rozsudku sp.zn. 16Csp/54/2020-206 zo 17.08.2020 zafinoval vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1789396449 zo dňa 16.05.2017 medzi pôvodným žalobcom a žalovanou ako vzťah spotrebiteľskoprávny, a teda že uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zafinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií podľa § 52 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). S týmto právnym názorom sa stotožnil aj odvolací súd.

109. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie došlo v priebehu tohto sporového konania k zmene na strane žalobcu, o ktorej súd rozhodol Uznesením sp. zn. 16Csp/54/2020-308 zo dňa 23.03.2021, kedy pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpil terajší žalobca, pričom predmetné uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2022. Vzhľadom na túto skutočnosť sa tak súd musel vysporiadať s otázkou aktívnej vecnej legitímácie na ďalšom vedení predmetného sporového konania týmto novým žalobcom v tomto konaní, a skúmaním tejto otázky dospel záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, nakoľko na strane terajšieho žalobcu nie je daná aktívna vecná legitímácia v tomto spore.

110. Podľa právneho názoru vysloveného najvyšším súdom aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný

ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

111. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

112. S povinnosťou ex offo skúmania vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej ako imanentnej súčasťou každého súdneho konania sa stotožňuje aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach, ktorý uvádza, že „...Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. júna 2010), kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.“ (porovnaj nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27). Navyše tiež dodáva, že „... Postup konajúceho súdu, ktorý opomenie vyriešenie kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offo viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 266/2014)“ (porovnaj bod 21 a 22 odôvodnenia Nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 407/2016-37 zo dňa 12.12.2017).

113. Súd tiež poznamenáva, že podľa názoru najvyššieho súdu ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak totiž bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa (porovnaj bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

114. V súvislosti s týmito vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR v nadväznosti na žalobcom predkladané rozhodnutia krajských súdov súd ďalej uvádza, že za ustálenú rozhodovaciu prax podľa stanoviska najvyššieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 1. 1. 1993 s pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikatórne prekonané), ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali (porovnaj bod 12 odôvodnenia Uznesenia NS SR sp.zn. 6 Cdo 15/2017 zo dňa 30.05.2018 publikované pod poradovým číslom 31 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2019).

115. Súdu nie je známe, že by vyššie prezentované právne názory v príslušných rozhodnutiach najvyššieho súdu boli iným stanoviskami a rozhodnutiami najvyššieho súdu zmenené, resp. označené za prekonané, a preto je toho názoru, že mu prináleží ex offio skúmať vecnú aktívnu legitimitáciu žalobcu, aj keď táto zo strany žalovanej nebola po zmene na strane žalobcu v priebehu tohto sporového konania namietaná.

116. Navyše zo strany súdu sa nemôže jednať ani pre prekvapivé rozhodnutie, nakoľko uzneseniami sp.zn. 16Csp/54/2020-271 zo dňa 27.01.2022 a sp.zn. 16Csp/54/2020-311 zo dňa 04.04.2022 súd vyzval žalobcu na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdených v žalobe, ktoré z hľadiska posudzovania tejto aktívnej vecnej legitimitácie majú zásadný význam.

117. Posúdenie otázky aktívnej vecnej legitimitácie na strane súčasného žalobcu súvisí s posúdením splnenia podmienok predvídaných ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá má následne význam na posúdenie naplnenia predpokladov prípadného platného postúpenia pohľadávky voči žalovanej z pôvodného žalobcu na súčasného žalobcu podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z..

118. Súd už vo svojom pôvodnom rozsudku sp.zn. 16Csp/54/2020-206 zo 17.08.2020 konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že právny predchodca žalobca daný úver riadne predčasne zosplatnil.

119. Podľa názoru súdu ani po doplnenom dokazovaní vykonanom na pokyn odvolacieho súdu a síce dodatočným predložením elektronického podacieho hárka EPH136932457 zo dňa 31.08.2018 o odoslaní zosplatnenia úveru žalovanej, nebolo preukázané, že právny predchodca žalobca daný úver riadne predčasne zosplatnil.

120. Podľa ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

121. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (do 30. júna 2011 - § 53 ods. 8), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka však vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Inak povedané, právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je podľa citovaného ustanovenia časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky (porovnaj body 12.6 a 12.7 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

122. V článku 4 bod 4.6 predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1789396449 sa uvádza, že v prípade omeškania žalovanej ako dlžníka so splatením splátok je pôvodný žalobca ako banka oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je žalovaná ako dlžníka v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a pôvodný žalobca ako banka upozornil žalovanú ako dlžníka na uplatnenie tohto svojho práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. V žiadnom prípade nie je možné uvedené ustanovenie vykladať tak, že samotné omeškanie žalovanej ako dlžníka s úhradou splátok úveru už automaticky zosplatňuje predčasne predmetný úver, nakoľko by takáto úprava bola v rozpore s príslušnými ustanoveniami (§ 53 ods. 9 a § 565) Občianskeho zákonníka a samotným výkladom, ktorý k týmto ustanoveniam zákona podáva aj najvyšší súd (viď vyššie uvedené jeho rozhodnutie).

123. Súd ďalej poznamenáva, že z obsahu uvedených ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je možné vyvodiť záver, že povinnosťou žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovanú

ako dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 (predtým ods. 8) Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo (k tomu porovnaj bod 12.8. odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

124. V danom spore nebolo sporné, že sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátok splatných za mesiace apríl až júl 2018, pričom následne od mesiaca august 2018 ňou realizované úhrady nepokrývali plnú výšku mesačných splátok za ten-ktorý mesiac, v ktorom realizovala príslušné platby.

125. Žalobca súdu predložil prípis zo dňa 03.08.2018 označený ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“, ktorým pôvodný žalobca upozorňoval žalovanú na to, že k 03.08.2018 bola pohľadávka žalobcu (banky) z predmetnej Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 426,16 EUR, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 380,08 EUR, poplatkov vo výške 27,- EUR a poistného vo výške 19,08 EUR. Zároveň týmto prípisom bola žalovaná tiež upozornená na to, že pokiaľ k úhrade uvedených súm nedôjde, pôvodný žalobca je oprávnený využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť predmetný úver za predčasne splatný. Výzva žalovanej mala byť doručovaná podľa podacieho hárka č. EPH134737027 dňa 06.08.2018.

126. Následne prípisom zo dňa 30.08.2018 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, mala byť žalovanej oznámená predčasná splatnosť úveru k 30.08.2018 z dôvodu porušenia zmluvných podmienok kedy zároveň mala byť žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy vo výške 5.336,89 Eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Táto výzva žalovanej mala byť podľa podacieho hárka č. EPH136932457 doručovaná dňa 31.08.2018 ako poštová zásielka č. UC232417080SK.

127. Napokon listom zo dňa 28.11.2019 označeným ako „Predžalobná výzva na plnenie“, pôvodný žalobca cestou svojho právneho zástupcu opätovne vyzval žalovanú na úhradu jej dlhu a to bezodkladne v celkovej výške 5.336,89 EUR. Výzva žalovanej mala byť podľa podacieho hárka pod podacím číslom RE900299268 doručovaná dňa 03.12.2019.

128. Žalobca však nepreukázal, kedy boli všetky tieto vyššie uvedené prípisy tohto pôvodného žalobcu žalovanej aj reálne doručené, prípadne doručené v zmysle dosiaľ platnej judikatúry najvyššieho súdu takým spôsobom, že sa dostali objektívne do dispozičnej sféry žalovanej tak, aby táto mala objektívne možnosť sa s nimi oboznámiť v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

129. Pokiaľ ide o doručenie týchto prípisov žalovanej, je možné na posúdenie tejto otázky uplatniť súdnu prax o doručovaní poštových listín do sféry ich adresáta, ktorá viaže takýto následok na moment ich uloženia do poštovej schránky žalovanej, resp. vhodenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011), pričom v tomto spore žiadna z takýchto skutočností o doručení vyššie uvedených prípisov takýmto spôsobom preukázaná nebola.

130. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že podľa platnej judikatúry najvyššieho súdu v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

131. Je pravdou, že pôvodný žalobca mal v článku V „Komunikácia s bankou“ bod 5.5 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery účinných od 01.10.2016 upravenú otázku doručovania tak, že ak je korešpondencia zaslaná poštou, považuje sa za doručenú 5. deň po jej odoslaní v rámci Slovenskej

republiky a 10. deň v prípade zasielania korešpondencie do zahraničia, ak nie je preukázaný iný dátum doručenia. Ak sa korešpondencia vráti späť do Banky z dôvodu jej neprevzatia, za deň doručenia sa považuje deň jej vrátenia do Banky. Ak dôjde k odmietnutiu prevzatia korešpondencie, za deň doručenia sa považuje deň odmietnutia jej prevzatia.

132. K tomuto však súd dáva do pozornosti názor vyslovený najvyšším súdom, podľa ktorého koncepcia Občianskeho zákonníka je postavená na dispozitívnosti väčšiny jeho ustanovení, pričom v mnohých prípadoch je ponechané na zmluvnej slobode účastníkov, akým spôsobom pre svoje záväzkové vzťahy zákonnú úpravu modifikujú. V súlade s ustanovením § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka si totiž účastníci môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka však vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchylnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatiu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nebanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

133. V zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručенú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručенú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručенú dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručенú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

134. Inými slovami strany sporu si môžu v rámci dispozičnej zásady nanajvýš dojednať miesto, kam sa má prípadná zásielka pre jej adresára doručovať, nie však už dojednávať právnu fikciu, že samotným zaslaním takejto súdnej zásielky, príp. uplynutím určitých dní od jej odoslania, sa táto považuje za doručенú jej adresátovi. Aj v tejto súvislosti súd uvádza, že tento vyššie prezentovaný právny názor

najvyššieho súdu nebol dosiaľ iným stanoviskom, či rozhodnutím najvyššieho súdu zmenený, resp. označený za prekonaný.

135. Vzhľadom na uvedené preto si súd ustálil, že povinnosťou žalobcu bolo v danom spore preukázať, že pôvodným žalobcom vyššie prezentované príписы a síce príпис zo dňa 03.08.2018 označený ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“, príпис zo dňa 30.08.2018 označený ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, ktoré mali predstavovať výzvy v zmysle § 53 ods. 9, resp. § 565 Občianskeho zákonníka a v neposlednom rade aj list zo dňa 28.11.2019 označený ako „Predžalobná výzva na plnenie“, boli nie len že z jeho strany žalovanej zaslané, ale že jej boli doručené aspoň spôsobom predvídaným dosiaľ platnou judikatúrou najvyššieho súdu v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011), a teda že sa žalovanej poskytla objektívna možnosť oboznámiť sa s obsahom týchto zásielok, bez ohľadu na to či tak učinila alebo nie.

136. Poukaz pôvodného žalobcu v jeho písomnom príписе zo dňa 09.02.2022 na to, že doručenie týchto dokumentov žalovaná nikdy (procesne účinne) nerozporovala, v dôsledku čoho nemôže ísť o spornú skutočnosť, ktorú je potrebné osobitne preukazovať v spore, je skrz vyššie uvedenej povinnosti súdu skúmať ex offa aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu nenáležitý, a súd napriek ním uvádzaným výhradám je toho názoru, že analytická právna veta Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“, je plne akceptovateľná aj na tento sporový prípad.

137. Žalobca totiž vo svojej žalobe a následných písomných podaniach a to napriek písomnej výzve súdu učinenej v súlade s § 150 ods. 2 CSP v uznesení sp.zn. 16Csp/54/2020-271 zo dňa 27.01.2022 neuviedol, kedy výzva pôvodného žalobcu uskutočnená podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (t.j. príпис zo dňa 03.08.2018 označený ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“) ako aj úkon predčasného zosplatnenia predmetného úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka (t.j. príпис zo dňa 30.08.2018 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“) boli žalovanej v súlade s výkladom § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka doručené aspoň takým spôsobom, že jej bola poskytnutá objektívna možnosť oboznámiť sa s ich obsahom, bez ohľadu na to či tak učinila alebo nie, tak aby bolo možné priznať uvedeným príписom príslušné účinky, ktoré zákonodárca ust. § 53 ods. 9, resp. § 565 Občianskeho zákonníka zamýšľal. Rovnako tak skutočnosť takéhoto dôjdenia uvedeného prejavu pôvodného žalobcu do sféry žalovanej žalobca ani žiadnym dôkazom nezdokladoval.

138. Navyše žalobca, resp. pôvodný žaloba nesplnil evidentne ani požiadavku § 565 Občianskeho zákonníka druhá veta tak ako ju vykladá najvyšší súd. Ak totiž jeho výzva zo dňa 03.08.2018 označená ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ bola výzvou podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, musela ako taká vyzývať aj na splatenie splátky splatnej dňa 20.04.2018, u ktorej dňom 20.07.2018 uplynula lehota troch mesiacov od omeškania žalovanej s jej úhradou. V jej prípade však v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka druhá veta mala byť najbližšou nasledujúcou splatnou splátkou splátka splatná dňa 20.08.2018 (tá totiž nasleduje po lehote 20.04.2018 + 3 mesiace). Právny úkon zosplatnenia podľa § 565 Občianskeho zákonníka však pôvodný žalobca vykonal až príписom zo dňa 30.08.2018 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“. Z dátumu jeho vyhotovenia je zrejmé, že tento úkon nebol vykonaný do 20.08.2018 vrátane. V takomto prípade ale predmetný úkon nebol súladný s ust. § 565 Občianskeho zákonníka druhá veta, a teda ako taký pre jeho rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka) nemohol vyvolať príslušné právne účinky, teda predčasné zosplatnenie úveru (porovnaj body 12.6, 12.7 a 12.8 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

139. V tejto súvislosti sú poznamenáva, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej

zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, resp. § 266 ods.5 Obchodného zákonníka platného a účinného v tom istom čase, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na predčasné splatenie úveru a ponechá sa žalovanej ako spotrebiteľovi možnosti splácať úver naďalej v dojednaných splátkach je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

140. Vzhľadom na vyššie uvedené preto podľa názoru súdu žalobca nepreukázal, že z jeho strany bola realizovaná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. . Keďže (a to aj podľa názoru najvyššieho súdu) uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 umožňovalo banke právo postúpiť inej osobe (a to aj osobe, ktorá nie je bankou) len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, a v tomto prípade došlo k postúpeniu nesplatnej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj bod 12.8 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

141. Okrem toho podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky zo pôvodného žalobcu na súčasného, bolo možné postúpiť pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len za splnenia kumulatívnych podmienok uvedených v predmetnom ustanovení, medzi ktoré patrila aj tá požiadavka, že predmetná pohľadávka bola buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo že sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Uvedená požiadavka nemusela byť naplnená len v prípade predvídanom v ust. ods. 3 citovaného paragrafu a síce ak sa postupovalo pri jej postúpení podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, alebo upravujúcich konkurzné konanie, alebo ak šlo o prechod pohľadávky z banky, pobočky zahraničnej banky alebo finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu na banku, pobočku zahraničnej banky alebo finančnú inštitúciu podľa osobitného predpisu s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska. Situácie predvídané predmetným ust. § 17 ods. 3 cit. zákona v konaní neboli preukázané, a ani zo strany žalobcu tvrdené a dokazované, takže súd skúmal, či pri postúpení predmetnej pohľadávky boli naplnené predpoklady predvídané v ods. 1 citovaného paragrafu.

142. K ich naplneniu tak ako bolo už vyššie uvedené nedošlo, a keďže zosplatenie nebolo vzhľadom a vyššie súdom uvádzané skutočnosti platné a celková splatnosť úveru ešte nenastala (tá mala nastať až 20.05.2025), preto postúpenie pohľadávky z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1789396449 bolo pre rozpor s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatné.

143. Súd navyše uvádza, že podľa § 17 ods. 1 uvedeného zákona k dátumu vykonaného postúpenia nebolo možné prípadne postúpiť ani dovtedy splatné splátky predmetnej pohľadávky, nakoľko takýto výklad uvedeného ustanovenia by bol v rozpore s výkladom, ktorý tomto ustanoveniu prikladal samotný zákonodarca.

144. Ustanovenie § 17 ods. 1 v znení, ktoré súdu vyššie uvádza a ktoré bolo platné a účinné v čase, kedy malo dôjsť podľa žalobcu k postúpeniu pohľadávky z pôvodného žalobcu na tohto žalobcu, bolo do zákona č. 129/2010 Z.z. zapracované novelou vykonanou zákonom č. 438/2015 Z.z. účinnou od 18.04.2016.

145. V súvislosti s týmto znením § 17 dôvodová správa k zákonu č. 438/2015 Z.z , konkrétne časť „Spoločná správa výborov“ odôvodňujúc schvaľovanie tohto znenia uvádzala, že sa ňou „Navrhuje sa sprísniť predpoklady sukcesie do práv veriteľa v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi tak, aby sa vzťahovala aj na prípady prechodu pohľadávok a navrhovaná úprava by tak nemohla byť obchádzaná napr. zmluvami o predaji podniku. Sukcesia do práv veriteľa bude možná v zásade len medzi regulovanými subjektmi v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude predmetom prechodu alebo prevodu pohľadávka v celosti. Ustanovenie odseku 2 upravuje taxatívne prípady výnimiek z kogentného pravidla odseku 1. Právna úprava sa týka rovnako aj inkasociesie. Porušenie navrhovaného zákazu bude zakladať absolútnu neplatnosť právneho úkonu.“

146. Vychádzajúc z tohto výkladu je zrejmé, že zákonodarca uvedenou formuláciou § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. nepripúšťal možnosť, čiastočného postúpenia pohľadávky, ale len v celosti.

147. Tomu zodpovedá aj samotné znenie uvedeného ustanovenia § 17 ods. 1 uvedeného zákona, ktorý používa termín všade „pohľadávka“ (porovnaj text „... ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami..“ , príp. v písm b./ „...prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom“), ani raz sa nespomína termín „časť pohľadávky“, pritom je nepochybné, že splatné splátky pohľadávky predstavujú len jej časť a same o sebe nevytvárajú osobitnú pohľadávku.

148. Navyše je podľa názoru súdu v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa, aby bolo možné časť pohľadávky, pozostávajúcej len zo splatných jej splátok postúpiť na nový subjekt, a časť pohľadávky pozostávajúcej dosiaľ nesplatených ponechať na doterajšom veriteľovi, a tým vlastne zneistiť spotrebiteľa v otázke, komu má plniť pohľadávku.

149. Súd teda uzatvára, že v prípade pohľadávky , ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v oboch v spojení s § 53 ods. 9, resp. § 565 Občianskeho zákonníka nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu (t.j. zákona č. 483/2001 Z.z a zákona č. 129/2010 Z.z.) dovolená, čo ma za následok, že Zmluva o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa pohľadávky pôvodného žalobcu voči žalovanej, ktorá pohľadávka je predmetom tohto sporu, je absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Súd preto žalobu žalobcu v časti, pre ktorú bola vec odvolacím súdom zrušená a vrátená na ďalšie konanie, (t.j. ako čo do uplatnenej a dosiaľ nepriznanej istiny tak aj jej príslušenstva) zamietol.

150. V tejto súvislosti súd zároveň uvádza, že je nepodstatné, že napriek vyššie uvedeným skutočnostiam o neplatnom postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho žalobcu, bola súdom v priebehu konania pripustená zmena žalobcu uznesením sp. zn. 16Csp/54/2020-308 zo dňa 23.03.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2022, nakoľko inštitút zmeny strany sporu je procesným inštitútom, kde súd sa zaoberá splnením podmienok podľa § 80 Civilného sporového poriadku t.j. rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej (porovnaj Najvyšší súd ČR sp. zn. 32Odo/743/2006, ale aj uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018, uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/1/2018 zo dňa 26.07.2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 8 Cdo/28/2017 zo dňa 23.08.2018, resp. uznesenie NS SR sp.zn 2Obo102/2020 zo dňa 29.04.2021 zverejnené aj v časopise Zo súdnej praxe pod č. 54/2021).

151. V súlade § 80 C.s.p., ak teda nastane po začatí konania právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti strany sporu, o ktoré v spore ide, táto skutočnosť sama o sebe nemá vplyv na okruh strán sporu. K procesnému nástupníctvu môže dôjsť iba vtedy, ak žalobca s poukazom na určitú právnu skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti strany sporu, o ktoré v spore ide, navrhne, aby nadobúdateľ práva alebo povinnosti vstúpil do konania namiesto doterajšej strany sporu a ak súd takémuto návrhu žalobcu vyhovie (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. júna 2007 sp. zn. 32 Odo 743/2006).

152. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strany sporu musí súd predovšetkým skúmať, či sú splnené predpoklady stanovené v § 80 C.s.p. V prvom rade je to existencia návrhu na zmenu subjektu, z ktorého musí vyplývať naplnenie všetkých zákonných znakov nevyhnutných pre to, aby súd tomuto návrhu vyhovel. Návrh musí byť podaný oprávnenou osobou, musí v ňom byť preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná a ten, kto má do konania vstúpiť ako strana sporu, musí so svojim vstupom do konania súhlasiť / uznesenie NS SR sp.zn. 8Cdo/28/2017 zo dňa 23.08.2018/.

153. V štádiu, pri ktorom súd posudzuje splnenie predpokladov pre vyhovie návrhu na zmenu účastníka konania, tento skúma skutočnosti predpokladané zákonom len v procesnej rovine, a to z hľadiska spôsobilosti vyvolať procesným návrhom sledované účinky zmeny účastníka konania v zmysle prevodu alebo prechodu práva na iného. Je preto mimoriadne dôležité, a to vzhľadom na

charakter právneho inštitútu zmeny účastníka konania (strany sporu) vnímať konanie z dvoch východísk. Prvým východiskom je konanie sústredené na samotnú zmenu účastníka konania čisto z procesného hľadiska, kedy súd skúma len opodstatnenosť procesného návrhu zmeny účastníka konania vzhľadom na možnosť vyvolať prechod/prevod práv alebo povinností z ich pôvodného nositeľa na iný subjekt. Druhé východisko súvisí s konaním a rozhodovaním vo veci samej, kedy až v tomto štádiu konania súd skúma otázku skutočnej existencie (prevodu/prechodu) práva alebo povinnosti. A to s dôrazom na skutočnosť, že návrh na zmenu na strane žalobcu v konečnom dôsledku za každých okolností podáva subjekt, ktorý je už len formálne v pozícii žalobcu a v dôsledku právnej skutočnosti stratil vecnú (hmotnoprávnu) legitimáciu (porovnaj bod 49 a 50 odôvodnenia uznesenia NS SR sp.zn 2Obdo102/2020 zo dňa 29.04.2021 zverejnené aj v časopise Zo súdnej praxe pod č. 54/2021)

154. Aby súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na jeho strane, musia byť preukázané formálne podmienky, že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva na iného, ??že sa táto právna skutočnosť týka práva alebo povinnosti doterajšej strany sporu - žalobcu a že táto nastala, resp. došlo k nej po začatí konania. Pritom návrh musí byť podaný počas konania, teda skôr, než súd o veci samej rozhodol, a musí byť doložený súhlas nadobúdateľa práva so vstupom do konania ak má nadobúdateľ práva nastúpiť na miesto doterajšieho žalobcu.

155. Ohľadom žalobcom označenej právnej skutočnosti tak súd skúma, či vôbec ide o právnu skutočnosť, či ide o takúto skutočnosť, s ktorou právne predpisy všeobecne spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti, teda či nejde o takú skutočnosť, ktorá podľa právnych predpisov nemôže mať za následok prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, či naozaj nastala (teda napríklad že zmluva o postúpení pohľadávky bola skutočne uzavretá), a či je v konkrétnom prípade spôsobilá mať za následok prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, o ktorej v konaní ide (teda že sa týka práva alebo povinnosti, o ktoré v konaní ide). Otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré malo byť prevedené alebo malo prejsť na iného, existuje alebo že naozaj na iného prešlo alebo bolo prevedené, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. júna 2007 sp. zn. 32 Odo 743/2006, ale aj uznesenie NS SR sp.zn. 3Ob0/2/2018 zo dňa 26.07.2018, uznesenie NS SR sp.zn. 3Ob0/1/2018 zo dňa 26.07.2018).

156. Súd teda nemá v rámci rozhodnutia o zmene strany sporu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 3Ob0/2/2018 zo dňa 26.07.2018).

157. Súd preto o zmene na strane žalobcu vyššie uvedeným uznesením v priebehu sporového konania rozhodol, aj keď následne konštatoval neplatnosť predmetného postúpenia. Zároveň vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

158. Nakoľko odvolací súd v rámci svojho rozhodnutia dal tunajšiemu súdu aj pokyn opätovne preskúmať náležitosti zmluvy o úvere v zmysle jeho obligatórnych náležitostí podľa zák. č. 129/2010 Z.z. v platnom a účinnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, súd napriek tomu, že konštatoval absenciu aktívnej vecnej legitimácie na strane súčasného žalobcu pristúpil aj k splneniu tohto pokynu odvolacieho súdu. V súvislosti s ním konštatuje, že vykonaným dokazovaním teda bolo preukázané, že predmetná zmluva je uzavretá v písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

159. V predmetnej zmluve sú jasne a zrozumiteľne uvedené zmluvné strany identifikačnými údajmi vyžadovanými zákonom (§ 9 ods. 2 písm b./ a d./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

160. Z uvedenej zmluvy vyplýva, že poskytnutý úver je spotrebiteľským úverom účelovým, a to na refinancovanie starého úveru (§ 9 ods. 2 písm.a./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

161. V zmluve je stanovená doba jej trvania, tak že táto je uzavretá na dobu určitú do splatenia všetkých záväzkov žalovanej ako dlžníka vyplývajúcich z tejto zmluvy a zároveň je v nej uvedený

aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a to dátumom: 20.05.2025. (§ 9 ods. 2 písm f./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

162. V zmluve je uvedená celková výška úveru sumou 5.300,-- EUR, ako aj mena v akej sa úver spláca a síce v mene EURO príslušnými mesačnými splátkami (§ 9 ods. 2 písm g./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy). Medzi stranami sporu pritom nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu žalovanej predmetnú sumu v plnom rozsahu vyplatil.

163. Ďalej je v tejto zmluve uvedená úroková sadzba a to hodnotou 14,90 % p.a. platnou ku dňu schválenia úveru, ako aj výška odplaty hodnotou 16,34 %, najvyššia prípustná výška odplaty hodnotou 19,62 % (§ 9 ods. 2 písm i./ a písm.j/ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy), je v nej uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 18,40 % p.a., ktorá podľa zistení súdu nepredstavuje údaj , ktorý by bol uvedený nesprávne v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa (§ 11 ods. 2 písm. d./ zákona č. 129/2010 Z.z.).

164. Zároveň táto hodnota RPMN neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú podľa § 1a v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorá vychádzajúc zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017 a na internetovej stránke zverejneným dňa 28.04.2017 predstavovala hodnotu 19,62 % p.a. (t.j. 2 x zverejnená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery vo výške 9,81 % p.a.).

165. V súlade s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo 24.2.2021, a v nadväznosti na to aj odvolacím súdom v jeho uznesení sp.zn. 5CoCsp/82/2020-263 zo dňa 20.12.2021 zákon nevyžaduje, aby boli predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označené ako predpoklady pre výpočet RPMN.

166. Tiež je v zmluve uvedená aj celková čiastka, ktorú musí žalovaná ako spotrebiteľ zaplatiť, vymedzená sumou 9.731,33 EUR (§ 9 ods. 2 písm k./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

167. Rovnako tak je v predmetnej zmluve uvedená výška mesačnej splátky sumou 95,02 EUR bez poistenia a sumou 101,38 EUR s poistením, ako aj výška poslednej splátka sumou 93,87 EUR bez poistenia a sumou 100,23 EUR s poistením, pričom navyše je uvedený aj mesačný náklad žalovanej spojeným s poistením jej schopnosti splácať úver vo výške 6,36 EUR mesačne. Ďalej je v zmluve tiež uvedený počet týchto splátok stanovený hodnotou 96, termín ich splatnosti , ktorý je výslovne uvedený a síce informáciou, že je to vždy k 20-tému dňu toho-ktorého mesiaca ,a zároveň je v nej uvedená informácia o splatnosti prvej splátky, ktorá je splatná dňa 20.06.2017 (§ 9 ods. 2 písm l./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy). Zmluva má dokonca v článku 2.4 aj tzv. rozpis uvedených splátok (splátkový kalendár) v členení na istinu, úroky a poplatky, teda aká suma z tej-ktorej splátky prípadne priamo na istinu, aká na úrok a aká na prípadne poplatky, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, ktorý sa uvedenou otázkou zaoberal ako právnou otázkou, a ktorý dospel k záveru že za použitia eurokonformného výkladu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. takéto členenie nie je potrebné v predmetných zmluvách uvádzať.

168. V zmluve je tiež uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 11,95 % ročne (§ 9 ods. 2 písm z./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

169. Pokiaľ žalovaná namietala nesprávne uvedenie hodnoty priemernej RPMN v predmetnej zmluva o spotrebiteľskom úver, súd sa s touto námietkou žalovanej stotožnil, avšak nedospel k záveru, že by táto okolnosť spôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru.

170. Podľa § 9 ods.2 písm z./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449,

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 citovaného zákona za príslušný kalendárny štvrťrok. Platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

171. Podľa § 21 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1789396449, ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce prístupenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

172. Z oboch vyššie uvedených ustanovení zákona jednoznačne nevyplýva, o ktoré údaje zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch o priemernej hodnote RPMN zverejňovaných Ministerstvom financií SR, ide, či teda sú to údaje poskytované veriteľmi, alebo údaj poskytované bankami a pobočkami zahraničných bánk.

173. Je však potrebné uviesť, že uvedené ustanovenie § 21 ods. 2 bolo do zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase, kedy bola medzi sporovými stranami dňa 16.05.2017 podpísaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1789396449, bolo zapracované novelou č. 394/2011 Z.z. účinnou od 01.12.2011.

174. Pôvodné znenie uvedeného § v spojení s jeho odsekom 1 znelo „veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch.(odsek) Ministerstvo, Národná banka Slovenska alebo nimi určená osoba zverejňujú informácie z údajov podľa odseku 1. (odsek 2).“ . Zároveň vtedajší § 9 ods. 2 písm. y./ pojednávajúci o priemernej RPMN odkazoval na toto ustanovenie.

175. V súvislosti s týmto pôvodným znením dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z.z. k § 9 vtedajšieho znenia uvedeného zákona uvádzala, tak ako to na to poukázala aj žalovaná , že „Priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov pre typ spotrebiteľského úveru podľa písmena d) platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uverejnenú podľa s § 21 ods. 2 (cieľom tohto ustanovenia je zvýšiť informovanosť spotrebiteľa. Veriteľ bude povinný v zmluve uviesť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov pre podobný produkt na trhu. Nakoľko údaje o priemerných hodnotách ročnej percentuálnej miery nákladov za všetkých veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery budú v súlade s § 21 verejne prístupné, veritelia ich budú môcť jednoducho získať a bude možné do zmluvy o spotrebiteľskom úvere doplniť hodnotu priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov platnú ku dňu podpisu zmluvy. Spotrebiteľ tak bude presne vidieť, akú zmluvu podpisuje vzhľadom na trhový priemer. Bude sa tak môcť rozhodnúť, či si ponuku spotrebiteľského úveru podpisom akceptuje alebo bude hľadať lepšiu ponuku u iného veriteľa.“. Zároveň k vtedajšiemu ustanoveniu § 21 táto dôvodová správa uvádzala, že „Uvedené ustanovenie je prebraté z doterajšej právnej úpravy, ktorá súvisí so zlepšením informovanosti spotrebiteľov vo vzťahu k porovnaniu RPMN na porovnateľné úverové produkty zverejňovaním priemerných hodnôt RPMN na spotrebiteľský úver. Zverejňovanie priemerných RPMN umožňuje spotrebiteľom lepšie porovnávať konkrétnu ponuku s priemerným produktom na trhu a zároveň mu to umožní lepšie porovnávať ponuky. Podľa tohto ustanovenia majú veritelia povinnosť poskytovať Ministerstvu financií SR a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. Rozsah, podrobnosti, lehoty a spôsob predkladania údajov ako aj miesto zverejňovania priemerných údajov na trhu so spotrebiteľskými úvermi upravuje všeobecný právny predpis, vydaný Ministerstvom financií SR.“

176. Ako je zrejmé, aj zákonodárca v súvislosti so zverejňovaním údajov o priemernej RPMN operoval s termínom „veriteľ“ a nie banka, resp. pobočka zahraničnej banky , pričom sa mohol jednať jedine o veriteľa definovaného v tom čase v § 2 písm.b/ uvedeného zákona, ktorým sa rozumela fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

177. Následná vyššie uvedená novela č. 394/2011 Z.z. , ktorá pozmenila text § 21 ods. 2 citovaného zákona sa však nijako nedotkla okruhu subjektov, ktoré boli povinné príslušné dáta o úveroch predkladať ministerstvu (ostali ním „veritelia“) . Dôvodová správa k tejto novele pre uvedenú zmenu tohto ustanovenia uvádzala, že táto bola vykonaná z dôvodu, že „Navrhovaným ustanovením sa zosúladuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov so zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov dotknutých osôb bez ich súhlasu, vzhľadom na to, že Ministerstvo financií SR, Národná banka Slovenska a DataCentrum spracúvajú osobné údaje veriteľov, ktorí sú fyzickými osobami a zodpovedných osôb veriteľov, ktoré predkladajú údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a vyhlášky č. 289/2010 Z.z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, v rozsahu meno a priezvisko fyzickej osoby, telefónne číslo a e-mailová adresa.“

178. Z výkladu zákonodarcu k uvedenému ustanoveniu, ktorý je tak možné vyvodiť z jeho dôvodových správ teda vyplýva, že zákonodarca zdôrazňuje že údaj o priemernej RPMN má vychádzať zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, teda nie iba zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk. Táto bola určujúca len posudzovanie najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., nie však ako údaj o priemernej RPMN, ktorý sa mal objaviť v zmysle § 9 ods. 2 písm.z./ zákona č. 129/2010 Z.z. v v čase uzatvárania Zmluve o spotrebiteľskom úvere.

179. Napokon je to aj logické, keďže úvery okrem bánk poskytujú aj tzv. nebankové subjekty , ktoré na to majú príslušné oprávnenie, a teda do prepočtu RPMN na trhu je potrebné zahrnúť aj údaje , ktoré prichádzajú od týchto subjektov.

180. Vzhľadom na uvedené tak súd uzatvára, že pokiaľ ide o údaj o priemernej RPMN , ktorý mal byť uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, mal ním byť údaj zverejnený Ministerstvom financií SR ako údaj vyplývajúci zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v príslušnej zverejnenej tabuľke v r. 1 až 5 vo výške od 1500 eur do 6500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017, tak ako to správne uvádzala žalovaná vo svojich vyjadreniach. Tento bol uvádzaný hodnotou 12,95 % p.a. , a nie 9,81 %, ako to uvádzala predmetná zmluva.

181. Podľa § 11 ods. 1 písm d) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného ku dňu podpisu zmluvy, by absencia vyššie uvedeného údaj o priemernej RPMN mala spôsobiť to, že predmetný úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov.

182. I keď v čase uzatvorenia predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené znenie § 11 ods. 1 písm. d./ citovaného zákona bolo síce platné a účinné, podľa názoru súdu uvedená okolnosť, t.j. uvedenie nesprávneho údaj o priemernej RPMN na trhu v danej zmluve, pri eurokomformnom výklade tejto náležitosti zmluvy nemohla sama o sebe viesť k sankcii v podobe straty nároku na úroky a poplatky prináležiace k predmetnému úveru.

183. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v jeho znení platnom a účinnom od 01.05.2018, t.j. na základe novely č. 279/2017 Z.z. už údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver nie je povinným údajom, ktorý sa má uvádzať v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a zároveň podľa § 11 ods. 2 uvedeného zákona od prijatia citovanej novely už absencia tohto údaj o nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru.

184. Ako vyplýva z dôvodovej správy k uvedenej novele č. 279/2017 Z.z. (vid' táto správa k čl. XII K bodu 3, 30, 35, 45) uvedená zmena je „Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zabezpečenie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") aj v spojitosti s úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2. Vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods.

2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“. Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.“

185. Podľa rozsudku SÚDNEHO DVORA (šiesta komora) z 5. novembra 2019 vo veci C - 331/18 - TE. proti Pohotovosti, s. r. o., (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 331/18“, bod 2 jeho výroku „Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.“

186. Ako vyplýva z bodu 55 a 56 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 9. novembra 2016 vo veci C - 42/15 - Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 42/15“, „.... pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (pozri analogicky rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, body 63 a 64). Pritom je potrebné konštatovať, že článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 obsahuje takúto harmonizáciu, pokiaľ ide o náležitosti, ktoré musia byť nevyhnutne obsahom zmluvy o úvere.“. Ako sa ďalej v bode 57 a 58 uvedeného rozsudku uvádza „Je nepochybné, že v zmysle článku 10 ods. 2 písm. u) tejto smernice zmluva o úvere musí zrozumiteľne a stručne uvádzať prípadné iné zmluvné ustanovenia a podmienky. Cieľom tohto ustanovenia je však stanoviť povinnosť zahrnúť do zmluvy vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči akékoľvek ustanovenie a akúkoľvek povinnosť, ktoré sa dohodli medzi zmluvnými stranami v rámci ich úverového zmluvného vzťahu. Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.“

187. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd uzatvára, že aj keď Zmluva o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1789396449 zo dňa 16.05.2017 neobsahovala správny údaj o priemernej hodnote RPMN na trhu v čase uzatvorenia tejto zmluvy, uvedená skutočnosť vzhľadom na vyššie prezentovaný eurokomformný výklad nespôsobila, že úver poskytnutý na základe tejto zmluvy, len z toho dôvodu mal byť bezúročný a bez poplatkov, aj keď právny úpravou § 11 ods. 2 v tom čase platného a účinného zákona č. 129/2010 Z.z. takýto následok stanovovala.

188. Pokiaľ žalovaná namietala nesplnenie požiadaviek § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. na skúmanej bonity žalovanej pred uzatvorením úverovej zmluvy, ktoré by následne malo vyústiť do záveru o beúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj z toho titulu, súd sa s týmto názorom nestotožnil. Bolo preukázané, že žalobca za účelom splnenia si týchto povinností vykonal riadne šetrenie v jednom z registrov, ktorý je uvedený v príslušnom zozname vedenom Národnou bankou Slovenska a ktorý v čase uzatvárania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol už funkčný. Konkrétne sa jednalo o Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, z ktorého žalobca súdu predložil aj výstup pod označením „Dáta dopytu SRBI“. Rovnako tak preukazoval, akým spôsobom hodnotil finančné možnosti žalovanej na splácanie tohto úveru. Vzhľadom na uvedené preto súd nezistil, že by na strane žalobcu došlo k porušeniu jeho povinnosti vyplývajúcich mu z § 7 citovaného zákona, ktoré porušenie by následne v súlade s § 11 citovaného zákona spôsobovalo to, že predmetný úver by bol aj z tohto dôvodu bezúročný a bez poplatkov.

189. Súd tak konštatuje , že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že vyššie uvedená predmetná zmluva z hľadiska svojich obligatórných náležitostí vykazovala nejaké také nedostatky, pre ktoré by daný úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

190. Avšak ako už súd vzhľadom na vyššie ustálil, na strane súčasného žalobcu nie je daná vecná aktívna legitímácia na vedení tohto sporového konania, a preto žalobu práve z týchto dôvodov v celom rozsahu zamietol.

191. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

192. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

193. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

194. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

195. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

196. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

197. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a žalobcu zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalovanej v rozsahu zodpovedajúcom pomeru jej úspechu v tomto spore.

198. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalobcu k žalovanej sume bol 72,10 % (1.894,09 EUR ako priznaná suma istiny výrokom I rozsudku sp.zn. 16Csp/57/2019-112 zo 17.2.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť / 4.694,54 EUR ako celková žalovaná suma istiny =0,4035= 40,35 %) a úspechu žalovanej bol 59,65 % (2.800,45 EUR ako nepriznaná suma istiny / 4.694,54 EUR ako celková žalovaná suma istiny =0,5965-59,65 %).

199. Žalovanej ako úspešnej strane sporu tak vznikol nárok len na pomernú časť trov konania a to v rozsahu 19,30 %, kedy uvedené percento predstavuje rozdiel medzi percentuálnym úspechom žalovanej a percentuálnym úspechom žalobcu (59,65 % - 40,35 %).

200. Výrok o náhrade trov konania súd formuloval v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp.zn. 6 Cdo/65/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23. marca 2017, podľa ktorého musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, a teda len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

201. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „ CSP“).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.